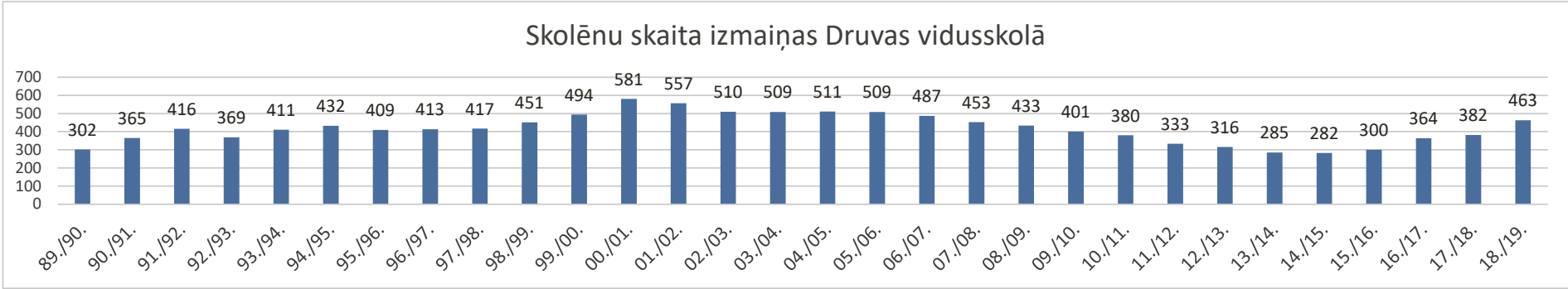

DRUVAS PĒRLE

Te nu mēs esam – simti jaunu cilvēku, kas piepildījuši Tevi, mīļā Druvas vidusskola, ar savām balsīm, nemieru un sapņiem! Mēs esam dzīvojuši kopā, auguši caur Tevi, devušies atklāt katrs savu pasauli. Mēs esam apmetušies tuvu un tālu, bet ik pa laikam mēs priecājamies Tevi satikt un atkal justies kā toreiz. Pat nepazīstot viens otru, mēs kļūstam tuvi caur Tevi. Un satiekoties mēs sildām viens otru ar: «Atceries, kā...?»

Mēs esam tik dažādi, bet viens mūs saista – mēs esam, Druvas skola, Tavi absolventi!

Sergejs Belkevičs,
Druvas vidusskolas direktors

Sirmums manos, vienaudžu skolotāju un pirmo absolventu matos liek noticēt, ka tā ir taisnība – Druvas vidusskola svin savas pastāvēšanas 30 gadu jubileju. Īstais brīdis

un vajadzība rezumēt paveikto un ieskatīties tuvākajā nākotnē.

Tad nu, absolventi, esiet gatavi salidojumā stāstīt par sevi, saviem meklējumiem, izaugsmi – jūs esat skolas «darba augļi», mūsu «gala produkts»!

Pēdējos piecos gados skolas oficiālie reitingi 12. klases centralizēto eksāmenu rezultātos pacēlušies nebijušos augstumos – esam ieguvuši labākās lauku vidusskolas statusu valstī un augstāko pozīciju visā Kurzemē. Mūsu skolas vēstures grāmatā noteikti ierakstāmas skolotājas, kuru vadībā skolēni uzrāda šos izcilos rezultātus: latviešu valodā S.Burve, L.Kaļiņšuka, L.Liepa, angļu valodā L.Belkeviča, A.Dukāne, G.Karole, matemātikā R.Gulbe, S.Ķeire, A.Jankovska.

Esam pieraduši pie mūsu programmētāju medaļām valsts olimpiādēs (skolotāji – N.Svētiņš, K.JPS absolventi J.Gruzis, K.Kļaviņš, D.Egle), regulāri ar panākumiem iepriecina ZPD autori valsts lasījumos, arī uz latviešu

valodas valsts olimpiādēm mūsu skolēni brauc pēc visaugstākajām godalgām. Visu Eiropu ir pārsteiguši mūsu tulkotāji A.Dukānes vadībā, kuri jau četrus gadus pēc kārtas ir labākie tulkotāji no Latvijas.

Desmitiem skolēnu panākumi ir izsaukuši lielu publicitāti un jaunu skolēnu interesi par skolu. Skolēnu skaits pēdējos gados pieaudzis līdz 466 un nerada šaubas par skolas pastāvēšanu.

Jaunu un aktuālu jomu – robotiku skolā efektīvi iekustinājusi D.Dumbare. Robotiku talantu skolu ietvaros piedāvājam arī visa novada skolēniem (vadītājs – skolas absolvents J.Pīlenieks). Arī 3D printēšana, 3D modelēšana, MicroBit kontrolieru programēšana ir stabili ienākusi skolas vidē.

Jaunu skolotāju motivācijas, pedagogiskās domas attīstības vilni skolā ienesa daļība projektā «Samsung skola nākotnei», kur pārmaiņu ieviešanas komandā man bija prieks sadarboties ar I.Otto, L.Belkeviču un

N.Svētiņu. Mūsu skolas attīstības projekts tika atzīts par labāko valstī, saņemot balvu 38 planšetes. Projekta loģisks turpinājums ir skolas daļība nacionālajā projektā «Skola-2030», kura pamatmērķis ir ieviest uz skolēnu kompetenču attīstību orientētu pedagoģisko pieeju.

Šis ir ļoti strauju pārmaiņu laiks. Ļoti piepildīts, intensīvs laiks. Klāt nāk jaunas tradīcijas, aktivitātes, iespējas, kas saistītas ar nacionālo karjeras projektu, projektu «Skolas soma», individuālo kompetenču attīstības projektu, projektiem «Pumpurs», «Sporto visa klase». Savu artavu novitātēm ir devuši jaunie kolēģi – M.Pūne, A.Romanovska, L.Medne, M.Kubiškina, A.Zubaviča, D.Dumbare, L.Klagiša, L.Petrelēvica, K.Baumanis.

Esmu pateicīgs jums visiem, kolēģi, par kopā strādāšanu un dzīvošanu, par uzticību, mīlestību! Jūsu nesavtīgais darbs un sirds klātesamība dod pašāvilību un ticību skolas turpmākajai izaugsmei!

Ar prieku par projektiem un skolu

Ilze Kļava,
Saldus pagasta pārvaldes vadītāja

Druvas vidusskolā esmu nostrādājusi 22 gadus un ar pilnu pārliecību varu teikt, ka šis laiks ir bijis bezgala interesants, daudzveidīgs, dinamisks, izglītojošs, patīkamiem izaicinājumiem un pārsteigumiem bagāts – tieši tāds, kas padara mūsu skolu par ļoti unikālu darbavietu, kādu nekur citur nav iespējams atrast.

Kuri bijuši paši spilgtākie skolas projekti?

☺ «Eiropas laiks Druvā» – starptautiska jauniešu nometne 2003.gada vasarā, kad Druvā pulcējās jaunieši no Dānijas, Vācijas, Ungārijas, Krievijas un Baltkrievijas. Apbrīnoju lielisko nometnes programmas vadītāju Antru Dukāni un ar smaidu atceros savus radošos skolēnus Jāni Pīlenieku, Artūru Vanagu, Lauru Uzuli u.c. Tajā gadā tas bija labākais daudzpusējais jauniešu projekts Latvijā, bet lielākā balva – jauniešu asaras nometnes noslēgumā un baltais palags ar milzīgu «PALDIJES!»

☺ «Visu daru es ar prieku!» – lielā Mazpulkus vasara nometne, kuras tradīciju iedibinājām tieši Druvā, un mazpulcēni no visas Latvijas pulcējās pie mums 2 reizes – 1998. gada un 2007. gada vasarā. Mazpulkus lielajos projektos izauga spēcīgi neformālās izglītības līderi un brīvprātīgā darba darītāji –

Ilze Vārpiņa, Ieva Kasemira, Jānis Gruzis, Edgars Grāvis, Linda Medne (Strazdiņa) u.c.

☺ Par priekštecī Kompetenču projektam var uzskatīt Dabaszinātņu un matemātikas projektu piecu gadu garumā skolotāju meistarības kardināšanai.

☺ Pirms pieciem gadiem veiksmīgi un krāsaini tika aizvadīts projekts «Druvas vidusskolas absolventu forums» jeb vienkārši «Salidojums DV-25», kurā galveno balvu (Dormeo matraci) izlozēja Ilze Kesmina. Tie, kuriem šis projekts ļoti patika, noteikti ieradīsies apciemot savu mīlo skolu arī salidojumā «DV-30».

☺ No 11 projektiem, kas saņēmuši finansējumu Cemex Iespēju fondā, vispatriotiskākais bija «Mūsu Latvijas karte», un tā rezultātu šobrīd var apskatīt skolas foajē pie skolotāju istabas.

Stāstu par vadītajiem projektiem varētu turpināt, bet mana kopējā sajūta ir tāda: «Lai to visu izdarītu, es nevis strādāju, bet dzīvoju Druvas vidusskolā.» Un mani vislielākie palīgi vienmēr bijuši visu projektu komandu dalībnieki un tā saucamie «naktsdraugi» – kolēģi, kuriem arī patīk strādāt skolā vēlos vakaros – Sandra Burve, Ilga Otto, Zenta Sileviča, Daina Tursa, Normunds Svētiņš.

Tā kā jau 15-to mēnesi strādāju par Saldus pagasta pārvaldes vadītāju, manos pienā-

Ilze Kļava (centrā) ar jaunajiem projektu vadītājiem (no labās) direktora vietniece audzināšanas darbā Maija Pūne, skolēnu prezidente Jūlija Luīze Šeibaka, direktora vietniece projektu darbā Liene Klagiša un 4. klases skolniece Rēzija Romanovska

kumos tagad ietilpst rūpēties par izglītības iestādēm, kas atrodas mūsu pagastā.

Rūpēties par skolu, kas divus gadus pēc kārtas Draudzīgā aicinājuma skolu reitingā atzīta par labāko lauku vidusskolu Latvijā, ir patīkami, bet reizē arī ļoti atbildīgi. Augstie rezultāti centralizētajos eksāmenos un skolas popularitāte ir sasniegta, pateicoties direktora Sergeja Belkeviča un saliedētās skolotāju komandas mērķtiecīgam, radošam, enerģiskam un nesavtīgam darbam. Sergejs, manuprāt, ir viens no labākajiem

stratēģiskās attīstības plānotājiem izglītības sistēmā Latvijā, savukārt Druvas vidusskolas skolotāji – «dullākie» no visiem, ko nācies iepazīt. «Dullākie» – tas nozīmē tādi, kuri meklē un ņem ciet visu jauno, nebaidās riskēt, prot iedvesmot, atzīst neveiksmes, bet galvenais – dzied uz trepēm un izlaiduma rītā peldas pa pliku! Tādi skolotāji vienmēr ir patikuši bērniem un jauniešiem! Tāpēc mans vēlējums jubilejā ir – lai skolēniem arī turpmāk patīk mācīties Druvas vidusskolā!

Skolēni, absloventi, darbinieki, skolotāji, kolēģi

Visu izšķir profesionāli kadri un attieksme. Druvas skolai ir paveicies – saprātīga vadība un strādātgrīboši skolotāji. Jau no pirmās skolas pastāvēšanas dienas! Gadu gaitā skolotāju prasme ir augusi, vēl klāt nācis jauno kolēģu entuziasms. Katru Druvas skolas skolotāju varētu slavēt, jo kādā no skolas pastāvēšanas brīžiem viņa devums un klātbūtne ir bijusi neatsverama.

Vairāki skolas absolventi ir izvēlējušies pedagoga profesiju. Un daži ir strādājuši un turpina darbu savā – Druvas skolā.

Liels paldies Guntai Liepiņai, Ārim Brencim un Ģirtam Šatam – skolai kritiskā brīdī viņi bija gatavi paralēli mācībām un citiem pienākumiem izpalīdzēt un mācīt angļu valodu.

Joprojām lietošanā Arvja Blūma roku darināti plaukti un skapji, kamēr viņš bija direktora vietnieks saimnieciskajos darbos.

Skolā uzplauka Līgas Šaules talants – kā sākumskolas skolotājai un vēlāk kā ārpusklases darba organizatorei.

Ar savu dzīvesprieku, enerģiju, harizmu skolēnus un kolēģus aizrāva ārpusklases darba organizators Mārtiņš Bergmanis.

Ar mīlestību un mūsdienīgu skatu par skolu rūpējās Egils Geisters – direktora vietnieks saimnieciskajos jautājumos.

Arī pašlaik esam bagāti ar mūsu absolventēm – tagad jau kolēģēm.

Sandra Blūma ex. Bērziņa, (1993. gada absolvente) skolā strādā no 1999. gada

Lai gan ir sākumskolas skolotāja, tā sagādījās, ka Sandra izveidojās par latviešu valodas un literatūras skolotāju pamatskolas posmā. Atbildīga un apņēmīga, cieši saistīta ar Druvas skolu. Sandra nav atteikusies no klases audzināšanas. Var tikai apbrīnot Sandras prasmi būt 4 bērnu mammai un tomēr iesaistīties skolas dzīvē.

Par atgriešanos skolā Sandra stāsta: «Druvas vidusskolā esmu mācījies no 1990. līdz 1993. gadam. Bijām otrais vidusskolas izlaidums. Jau toreiz bija aizsākusies tradīcija, ka kāds no skolotājiem izsniedz

zine Daina Tursa piedāvāja atgriezties Druvas vidusskolā nu jau kā latviešu valodas un literatūras skolotājai pamatskolas posmā. Sevi citā skolā iedomāties nespēju!

Druvas vidusskola patiesībā ir devusi man visdārgāko, kas cilvēkam ir – ģimeni. Šeit, mācoties paralēlklasēs, es iepazinot ar savu nākamo vīru Arvi. Tagad skolā mācās mūsu trīs meitas. Un gan jau arī vismazākais Blūmiņš neizspruks no MŪSU SKOLAS zinību gaitenī.

Druvas vidusskolu salīdzinu ar lielu orķestri, kurā katrs ir profesionāls sava instrumenta spēlētājs, bet visi kopā – IZCILS ORĶESTRIS ar DIRIĢENTU, kurš zina, kā panākt, lai orķestris spēlētu un skanētu nevainojami. Lai MUMS izdodas šo skanējumu noturēt! Daudz laimes»!

Ieva Bērziņa, (1996. gada absolvente) skolā strādā no 2001. gada

Grūti iedomāties Ievu strādājam kādā citā vecumposmā kā tieši ar mazajiem skolēniem, jo no levas plūstin plūst miers, gaišums, pacietība. Var tikai brīnīties, kā Ieva panāk, ka skolēni drausmīgi ieklausās viņā.

Ieva Bērziņa un Dace Tapiņa

Ieva ir atsaucīga un ieinteresēta skolas dzīvē, un neaizstājama skolotāju dziedāšanas pasākumos.

Ieva atceras: «Kad mācījies 12. klasē, domāju, vai tiešām man šī jaukā, mīļā vieta jāatstāj? Ar skolu biju tik ļoti saaugusi, ka jutos kā mājās.

Pēc gadiem skolā atgriezties sanāca nejauši, apstākļu sakritības pēc. Par to tagad ļoti priecājos. Toreiz viss likās pazīstams, tāpēc nebija grūti iejusties arī skolotājas ādā. Man paveicās, ka viena no manām kolēģēm bija mana mamma. Pie viņas griezās pēc padoma.

Tagad nevaru nodalīt laiku, esot skolniecei vai skolotājai. Joprojām esmu SAVĀ skolā un augu līdz ar to».

Gunita Karole ex. Bērziņa, (1996. gada absolvente) skolā strādā no 2002. gada

Gunita nebaidās no atbildības. Jau pirmajā gadā apņēmas audzināt klasi un mācīt vidusskolēnus. Pieredzējušie kolēģi palīdzēja, bet galā jau bija jātiec Gunitai pašai. Tikpat apņēmīgi Gunita piekrita būt arī ārpusstundu darba organizatore.

Inteliģenta, zinoša, ar humoru un toleranci apveltīta, atbildīga par skolu, jūtas piederīga Druvas skolai.

Kāpēc Gunita ir šeit?

«Tāpēc ka Druvas vidusskola man ir ļoti

Vienmēr pozitīvās kolēģes Rita Ūpe, Līga Šaule un Sandra Blūma

mīļa. Skola lielā mērā ir noteikusi to, kā veidojusies mana personība. Par to liels paldies mana laika skolotāju komandai, īpaši Antrai Dukānei, kuru es uzskatu par savu ideālo skolotāju – jā, es gribētu būt TĀDA skolotāja kā Antra. Tik laba. Esmu laimīga un pateicīga saviem skolotājiem un klasesbiedriem, ka man bija interesants un piepilnīti skolas laiki.

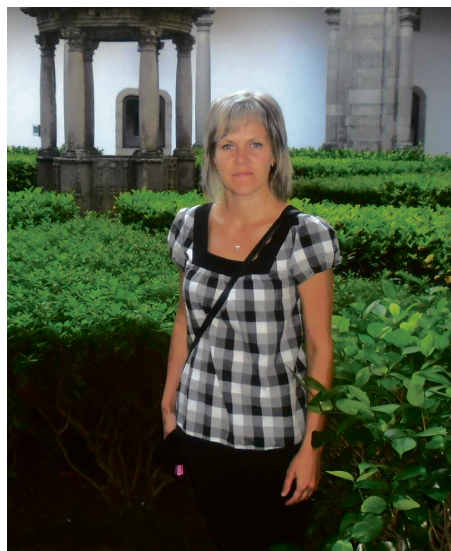
Darba gaitu uzsākšana Druvas vidusskolā man bija viegla un dabīga. Tā bija patīkama atgriešanās mājās ar sirsnīgu nodomu nodot tālāk visu labo, ko es pati biju reiz saņēmusi, turpināt tradīcijas, dot savu ieguldījumu, lai skolas labā slava vairotos!»

Rita Ūpe ex. Dumpe, (1993. gada absolvente) skolā strādā no 2001. gada

Rita ir cilvēks, kas nestāvēs malā. Sirsnīga, bet ar dzirkstoši asprātīgu valodu. Rita nežēlo laiku palīdzēt, ja ir kāda īstenojama muzikāla ideja. Uzņemsies vadību gan muzikālu projektu īstenošanai, gan skolotāju ekskursijas noorganizēšanai. Noteikti ieskaitāma Druvas skolas fanu pulcīnā.

Maija Kubiškina ex. Sproģe, (2005. gada absolvente) skolā strādā no 2016. gada

Maija jāvās piedāvājumam mainīt darba vietas, un Druvas skola jūtas absolūta ieguvēja. Jau no pirmā brīža ar lielu atbildības sajūtu, ieinteresēta un prasmīga. Stundās radoša, droši izmanto inovācijas. Saista Maijas brīnišķīgā humora izjūta un prasme uzrunāt cilvēkus.

Daudzsološā sākumskolas skolotāja Maija Kubiškina

Dace Tapiņa ex. Bērziņa, (1992. gada absolvente) skolā strādā no 2016. gada

Aizejot pensijā Sandrai Snipei, skolai paveicās tikt pie tikpat talantīgas skolotājas, kas gatava turpināt Sandras iesākto darbu. Mīļa, āreji trauša, bet ar apņēmību un varēšanu. Daces atsaucība ļauj arī «neprofesionāliem» mūzikasmiļiem iesaistīties muzikālos pasākumos. Brīnišķīga, atsaucīga kolēģe.

Par strādāšanu Druvas skolā Dace saka: «atzīšos, ka tā ir gan liela atbildība, vēlme nepievilt tuvus cilvēkus, gan arī prieka un veiksmes sajūta, pateicības sajūta par iespēju atgriezties mājās, darīt sirdij tuvu darbu – muzicēt un iedrošināt to darīt gan jauniešus, gan kolēģus. Esmu laimīga brīžos, kad skolēni, un arī skolotāji, dzied ar azartu un no sirds.»

Atsaucīga un atraktīvie kolēģi Gunita Karole, Mārtiņš Bergmanis un Ieva Bērziņa

Līga Šaule ex. Plūksna, (1994. gada absolvente) skolā strādāja no 1999.-2008. gadam

DV kā skolotāja pavadīju 9 gadus – aizraujošus, rosīgus, ļoti īpašus, dažkārt nogurdinošus. Kādreizējie skolotāji kļuva par labiem kolēģiem, un daļa no viņiem ir kļuvuši par īpaši tuviem cilvēkiem. Darbs skolā man bija kā skrejceļš, kurš ļāva pārliecināties par savu varēšanu, uzņemt apgriezienus, lai paceltos spārnos. Par to vislielākais paldies Direktoram! Sergejs māk uzticēties saviem darbiniekiem, deleģēt pienākumus un palaist vaļā tos, kam gribas dzīvot pamēģināt ko citu. Skolotājiem nedrīkstot būt mīļuli! Bet man tādi bija un ir – mana pirmā audzināmā klase! Es par jums visiem vēl joprojām ļoti, ļoti domāju!

Un tagad es trešo reizi dzīvē nāku uz Druvas skolu – šoreiz kā mamma.»

Sandra Blūma ar direktoru Sergeju Beļkeviču savā vidusskolas izlaidumā

absolventiem atestātu – man atestātu izsniedza direktors. Vēl joprojām atceros, ko par mani teica un kā mani raksturoja. Augstskolas praksi izvēlējos iziet Druvas vidusskolā. Manas mentores bija – sākumskolas posmā Saulcerīte Levica, mūsu tagadējās izglītības pārvaldes vadītāja, un latviešu valodas un literatūras skolotāja Sandra Burve. Pēc prakses arī sapratu, ka citā skolā strādāt vairs negribu. Toreizējā mācību pār-

Burtiskā nozīmē skola ir akadēmisko zināšanu apguves vieta – kur vēl lai cilvēks mācās matemātikas pamatus, valodas, bioloģiju, ģeogrāfiju utt. Bet saka, ka zināšanas ir tas, kas paliek pāri, kad aizmirsies viss, kas mācīts skolas solā. Kas ir tas vērtīgais, ko Druvas skolēni mācījās nemācīdamies?

Te noteikti jārunā par dažādiem pulciņiem, pasākumiem, sacensībām, konkursiem, kas palikuši skolas absolventu prātos un kas stiprinājuši un spodrinājuši mūsu absolventu personības.

Visi ārpusstundu pasākumi ir neatņemama skolas sastāvdaļa. Daudzi no tiem ir regulāri un nepieciešami katrā skolā. Piemēram? Nu, katru gadu taču ir Pirmā skolas diena! Druvas skolā tas parasti ir svētku brīdis ārā, skolas priekšā. Un katru gadu skolotāji sveic skolēnus ar jautru dziesmu vai pat deju! Katrā skolā svin Ziemassvētkus. Mūsu skolā katru gadu ir skolotāju Rīta koncerts, bet vakara pasākumā... DIVI Ziemassvētku vecīši!!

Ir pasākumi, kas raksturīgi tikai Druvas skolai. Skolas sākumos populāras bija pa-

vasara Mākslas Dienas. Tika izstādīti vairāku skolēnu brīnišķīgi mākslas darbi, kuru atklāšanā piedalījās skolēni, autora vecāki un īpašie viesi, recenzents (parasti kāds skolotājs) izcēla darba unikālo vērtību, bet autors stāstīja par darba ieceri un tapšanu.

Tālajos laikos, kad ziemā bija sniegs, notika Sniega skulptūru festivāls. Katra klase veidoja savu sniega šedevru, sākot no vienkārša sniegavīra, sniega zaķa, līdz sniega cietoksnim un cēlai Sniega karalienei.

Nevar nepieminēt Sporta dienas un Levica kreisās kājas zābaka mešanu, Druvas Klepiņu un dziedāšanu Septītajās debesīs, basketbola gadsimta mačus starp skolēnu un skolotāju komandām, Nakts tūrisma pasākumus, karstos Debašu turnīrus, Anekdošu šovus un vēl, un vēl. Aiz katra no tiem bija kāds aizrautīgs skolotājs, kam bija ideja un nebija žēl sava laika. Katram pasākumam bija domubiedru pulks – gan skolotāji, gan skolēni. Un kādu brīdi kādiem cilvēkam šie pasākumi bija svarīgi. Tā bija iespēja sevi apliecināt, pierādīt, attīstīt.

Lūk, TIKAI DAŽAS pērles!

Skolotāju Ziemassvētku Rīta koncerts, no kreisās Mārtiņš Bergmanis, Juris Levics, Rita Ūpe, Liāra Beļkeviča, Antra Dukāne, Romija Markevica

Ar dziesmu pa dzīvi...

Rita Ūpe,
mūzikas skolotāja

Pilnīgi noteikti tas ir teikums gan par mani, gan par Druvas vidusskolu. Man ar skolu ir īpašas attiecības – esmu kā mūsdienas modernais produkts «2in1» – absolvente un skolotāja.

Ar nelieliem pārtraukumiem skolā esmu jau no tās pirmās dienas. Esmu piedzīvojusi daudzus muzikālus pasākumus pirmsākumos kā dalībiece. Tagad kā organizatore un skolotāja turpinu uzturēt mūziku dažādās tās izpausmēs.

Atceros pirmos vokālās dziedāšanas konkursus skolā, kad A.Maculēviča un J.Levica iedrošināti dziedājam «dzīvajā» pie mikrofoniem. Pirmajā konkursā, es ieguvu

1.vietu un balvā saņēmu Z.Liepiņa rokoperas «Lāčplēsis» 3 plates un lielu, bet kā vēlāk izrādījās, no iekšpuses stipri bojātu ananāsu.

Sajutos kā zvaigzne, jo saņēmu daudzas uzslavas gan no skolas biedriem, gan skolotājiem. Principā, tā bija mana debija kā izpildītājam. Un ne jau tikai mani slavēja. Šajos pasākumos atklājās daudzi talanti. Parasti dalībnieku bija daudz – tādi, kas vismaz vienreiz gribēja izmēģināt spēkus uzstāties «dzīvajā», gan nemainīgais dalībnieku «kodols» – kā es, manas mīļās klases meitenes – Ieva, Sarmīte, Lita, Evita, Gunita, Rimona. Labprāt iesaistījās arī mūsu audzinātāji Normunds Svētiņš un Sandra Snipke, un tā izveidojās apvienība «Svētiņš un viņa

beibes». Piedalījās arī māsas Bērziņas – Ieva, Dace, Kristīne, māsas Kļevcovas – Sveta un Liāna, Ina Kapilova, Mārtiņš Bergmanis un vēl daudzi citi.

Vokālistu konkurss kļuva tradicionāls un turpina dzīvot vēl šodien. Sekojot līdzī populārajiem TV šoviem, mainās tikai nosaukums, piemēram, Klepiņš, Dziedi ar skolotāju, bet būtība nemainās – dziedāt mikrofonā.

Reiz Artūram radās ideja papildināt priekšnesumus ar kādu instrumentālu starpspēli. Manā priekšnesumā starpspēli spēlēsot Armands Ceimers ar pūšamo instrumentu. Tagad to stāstu kā kuriozu, bet toreiz ar savu bērna prātu un, pilnīgi noteikti, ar nelielu «zvaigžņu slimību» ar uzmostu lūpu skrēju pie Artūra noskaidrot, kurš būs galvenais – es vai Armands. Visi solisti jutāmies lielas zvaigznes ar visām zvaigžņu ambīcijām, bet Juris ar Artūru neslāpēja to, izturēja un ļāva katram sajusties īpašam.

Atceros arī to reizi, kad es kā skolniece dziedāju duetā ar skolotāju Levicu. Tāds satraukums! Tāpēc tagad pilnīgi saprotu tos skolēnus, kuriem mirdz acis, uzstājoties kopā ar skolotāju, tā teikt – skolotājs ar skolēnu sēž uz vienas laktiņas!

Noteikti gribu pieminēt Mārtiņu Bergmani. Strādādams skolā, viņš ir ielicis lielu darbu, laiku un sirdi, lai šo dziedāšanas tradīciju uzturētu.

Pasākuma tapšana ir grūts, bet radošs un interesants process. Mēģinājumi notiek gan starpbrīžos, gan pēc stundām. Spilgti

Māmiņdienas koncerts, Klinta Aploka (pa kreisi) un Kristīne Grundmane

palicis atmiņā kā ar Dāvidu Dāvi Gailīti, Linardu Hremenkinu un citiem tās klases puīšiem un skolotāju Juri Zilveru tapa dziesma «Disko» Tas bija izaicinājums gan man, gan puīšiem, bet viss izdevās lieliski.

Gribu teikt MILZĪGI LIELU PALDIES visiem kolēģiem un skolēniem, ikvienam, kas līcis un liek Druvas skolai skanēt! Un man ir liels prieks un pagodinājums strādāt Druvas vidusskolā!

Druvas Klepiņš hipiju stilā, centrā ģitārists Jānis Bērziņš

Druvas vidusskolas 2004. gada kolētāju ansamblis Egona Snipkes vadībā

Sandras Snipkes vadītais Druvas vidusskolas koris «Vēja spārni» 2005. gadā

«Bagātību sala» un citas vērtības

Inguna Vēja,
drāmas skolotāja, režisore

Bija tā. 2000. gada vasarā omulīgā gaisotnē pie ugunskura leva Ančevska, kura tolaik mūsu skolā mācīja latviešu un dāņu valodas, stāstīja par saviem draugiem Dānijā. Viņi Brāmsnes jauniešu centrā iestudējot mūziklus, kuros jaunieši gan iejūtas lomās, dzied, gan arī spēlē dziesmu pavadījumus un dejo. Kā mums arī sakārojās ko tādu piedzīvot! Un, ja vēl varētu spēlēt kopā ar dāņu jauniešiem... leva izstāstīja ieceri tolaik DV skolotājai Ilzei Kļavai, un arī viņa «iedegās» – jāraksta starptautisks projekts «Mūzikls Eiropai»!

Jau septembrī Druvas vidusskolā satikās projekta vadītāju grupa. Tika izlemts, ka abas latviešu grupas (projektā piedalījās arī Pastendes jaunieši) un Brāmsnes jaunieši vispirms savā valstī iestudēs dāņu kompo-

skatuves notiks attiecīgā izrādē. Atklāti sakot, tieši tas bija visgrūtākais – savu izrādi, kuru tās veidotāji bija jau iemīļojuši, «izformēt», lai taptu cita, kurā jāprot ne vien sadarboties, bet novērtēt cita veikumu, piekāpties un atbalstīt. Cik gan daudz mācību mēs visi guvām! Kopmēģinājumi notika Lieldienu nedēļā aprīļa vidū un vienrīt, dodoties uz kārtējo kopīgo mēģinājumu Druvas vidusskolā, durvis bija aizputinātas. Snigšana nerimās, mašīnas stiga kupenās, un satiekoties cits citam vēlējām priecīgus Ziemassvētkus. Kaut kas simbolisks tur toreiz notika.

Bet līdz tam četrus mēnešus veidojām savu – Druvas vidusskolas izrādi. Tas bija kaut kas līdz šim nepieredzēts! Vienā uzvedumā iesaistījās 42 jaunieši un 8 pedagogi. Fināla posmā strādājām arī vēlos vakaros un pat naktīs – tapa dekorācijas, rekvizīti, mācījāmies dziedāt mikrofonos, likām kopā ainas ar dejām, trenējām veiklas pārbūves. Mūsu traušlās meitenes grimā un kostīmos pārtapa bravūrīgos pirātos. Īpaši uzjautrināja «izsistie» (veikli aizkrāsotie) zobi, nekaitas «bārdas» (Linda Vasiļevska, Agnese Belkeviča, Una Kārklīņa, Anna Bērziņa u.c.). Aizkustināja Džima un mātes dziedājums (Ieva Štamere, Ita Pelīte). Spilgti bija manierīgie angļu muižnieki (Evija Vilka, Raimonds Balodis) un skumji komiskais Bens Gans (Edija Pelce). Un fantastiskie dejojāji, un koris... Savu un arī kopējo izrādi radījām pārpildītās Saldus kultūras nama zālēs. Par projektu rakstīja centrālajā presē, tikām filmēti, intervēti... Bet svarīgākais – mēs sajūtamies ļoti vienoti.

Īpašs ir stāsts par braucienu uz Dāniju, kur mūs mīļi uzņēma Brāmsnes jaunieši. Autobuss pilns ar divu grupu izrāžu rekvizītiem, kostīmiem (vēl tagad noliktavā ir kastes ar uzrakstiem «Laupītāji», «Kausi u.c. trauki»). Brauciens ar prāmi, dzīvošana dāņu ģimenēs, izrāde lielā hallē, jauniešu draudzība. Kad pienāca laiks kāpt autobusā

Teātra sports darbībā, centrā Vita Jēgere

prombraukšanai, piedzīvojām gandrīz vai starptautisku skandālu – mūsu «laupītāju vadonis» nebija atraujams no dāņu «laupītājas». Viņš palikšot Dānijā! Asaras un apskāvieniem, smaidiem un cerībām...

«Bagātību salas» uzvedumā bija tāda liela lāde, kurā tika glabāti pirātu nolaupītie dārgumi. Lāde kā talismans piedalījies vairākos turpmāk iestudētos mūziklos – «Par zaļu zaļāks», «Spēlēsīm mūziklu «Mucenieks un muceniece»», «Uz Brēmeni?» un citās izrādēs. Katrā šajā darbā bija savas vērtības. Vispirms jau jauniešu aizrautība un vēlēšanās kopīgi radīt notikumu. Košu,

jautru, uz pārdomām, atklājumiem mudinošu. Pārskatot izrāžu programmiņas, tik ļoti gribas nosaukt visus jūs – aktierus, mūziķus, dejojājus, protams, arī skolotājus, kuri iesaistījās izrāžu veidošanā! Ceram, ka ikvienam tas bijis kaut neliels, bet īpašs posms dzīvē, kas ļāvis atklāt pašam savu salu ar sev svarīgām vērtībām. Arī Vitai Jēgerei, Emīlam Ančevskim, Edgaram Grāvim, Maijai Sproģei, Armandam Kapteinim, Zanei Kantānei, Aivai Bundzenai, Ģīrtam Šatamam, Simonai Vikstrēmai, Mārai Maculēvičai, Jānim Gruzim...

Paldies!

Teātra sporta komanda Ingūnas Vējas vadībā, Latvijas skolu teātru festivālā

nista Sebastiana brīnišķīgo mūziklu «Bagātību sala». Satiekoties, liksim visas trupas kopā, un galvenās lomas spēlēs tie, uz kuru

Popgrupa Mārtiņa Bergmaņa vadībā, no kreisās Zane Zvirgzdiņa, Sintija Baltgalve, Inese Hremenkina, Lelde Elere

Humanitārās programmas diplomdarbs, centrā Mārtiņš Lagzdonis

Orķestris Ulda Kunča vadībā 2004. gada mūziklā «Par zaļu zaļāks»

Profesiju atradu Druvas vidusskolā

Evija Vilka,
Mg.sc.sal., drāmas terapeite un
supervizore

Pirmsākums manai izvēlei studēt drāmas terapiju Rīgas Stradiņa universitātē un iegūt ārstniecības personas statusu ar profesiju drāmas terapeits, ir noteikti meklējams un atrodams laikā, kamēr mācījos Druvas vidusskolā. Tolaik mūsu klasei bija lielisks mācību priekšmets – Radošā drāma, kuru pasniedza klases audzinātāja Inguna Vēja.

Jau vidusskolā man bija skaidrs, ka radošā drāma nav teātra spēlēšana, teātra pulciņš, bet tur slēpjas kas vairāk. Stiprinājās mana pašapziņa, ticība sev, viennozīmīgi tā palīdzēja man sevi vairāk iepazīt, turklāt redzēju, kā nodarbību iespaidā mainās mani skolas biedri. Pateicoties interesei par drāmu un skolotājas iedvesmota, tolaik uzrakstīju arī zinātniski pētniecisko darbu par radošās drāmas izmantošanu skolā, un kā tas varētu palīdzēt skolēniem arī citos mācību priekš-

metos. Protams, tajā laikā man nebija vēl nojausma, ka pēc gadiem studēšu drāmas terapiju un ar savu darbu palīdzēšu cilvēkiem uzlabot psihisko veselību un dzīves kvalitāti. Tomēr izpratne par to, ko drāmas terapija var sniegt cilvēkiem, man ir no vidusskolas.

Ar katru nostrādāto gadu pārliecinātos, ka esmu īstajā vietā. Šajā profesijā ir mana sirds. Šobrīd arī esmu pati izveidojusi savu privātpraksi, strādāju ar bērniem un pieau-

gušajiem, kuriem ir dažādas psihiskās veselības problēmas, kā arī ar tiem, kuri vienkārši grib uzlabot savu dzīves kvalitāti, iemācoties risināt konfliktus, pilnveidot komunikācijas prasmes, uzlabot attiecības ar līdzcivildarbības utt. Turpinu izglīties! Arī neapstāties pie sasniegtā manī ir stiprinājuši Druvas vidusskolas skolotāji. Katrs ar savu mācību priekšmetu un personību. Katram varu vēltīt mīļu paldies par to, kas šodien esmu, jo īpaši klases audzinātājai Ingūnai Vējai.

Kā tur bija ar to Erudītu kustību?

Juris Levics,
ģeogrāfijas skolotājs
(zina Paragvajās galvaspilsētu)

Cilvēki pārsvarā ir gudri. Daudzi ir dzīvesgudri, daudzi ir profesionāli gudri, citi – viltīgi stratēģi, bet man visvairāk patīk erudīti cilvēki. Viņi redz tālāk par diviem kilometriem un diviem gadiem. Ar viņiem ir interesanti. Viņi joprojām daudz zina bez Googles. Viņi ir lasījuši pat grāmatas! Matu krāsa šo cilvēku intelektu ietekmēt nekādi nespēj.

Erudītu kustības ideju aizņēmos no Egila Birznieka Jauno ģeogrāfu skolas, kuras ak-

klasē, jo tā bija vislielākā skolā. Kaut arī tur bija mazi, piemēroti galdiņi, atceros reizes, kad kabinets bija tā pārpildīts, ka nebija iespējams pa to pārvietoties, lai izdalītu vai savāktu uzdevumus. Tādos brīžos man sirds gaviļēja. Šodien grūti iztēloties, kā bija iespējams vadīt konkursus bez projektoru, interneta un normāla kopētāja? Toreiz izmantojām diaproskopus, kodoskopus, videomagnetofonus, kasešu magnetofonus. Nevienam nemulsināja brīži, kad televizors tika uzlikts uz krēsla, kurš savukārt atradās uz galdā. Lai visi var redzēt. Kad skolās ie-

Debašu klubs Ingūnas Roles vadībā, no labās Juris Patmalnieks 2003. gada absolvents ar komandu

tīvs dalībnieks biju pats savos vidusskolas gados. Erudītu konkursi notika reizi mēnesī. Tajos piedalījās 4 dalībnieki – gan skolēni, gan skolotāji. Aktīvākos skolotājus atļaušos pieminēt. Svētiņi, Beļkeviči, Levici un Sileviči. Ne vienmēr viņi vinnēja, ja kas... Pulcējāmiem bijušajā Aijas Druvaskalnes zīmēšanas

nāca videoprojektori, mobilā tehnika un internets, interese par erudītu konkursiem sāka iet mazumā. Līdz ar to arī erudīcija... Es cīņu uzdevu un vairs konkursus nerīkoju. Bez tīpašas piepūles šodien var atrast jauniesus, kuri nezina neko ne par ko. Bet tas jau cits stāsts.

Starptautiska jauniešu nometne «Eiropas laiks Druvā-2003», Ilzes Kļavas vadībā

1999. gada Erudītu konkursa uzvarētāji ekskursijā Igaunijā

Maija mēnesī dažreiz erudītu kustības nodarbības bija laukā pie ugunsкура. Patiesībā Talantu skolas ģeogrāfijas grupiņā erudītu konkursu uzdevumi top katru mē-

nesi. Taču tie ir vāji apmeklēti. Ja pieņemam, ka dzīve attīstās pa spirāli, tad tuvākajā laikā varētu sagaidīt erudītu kustības renesansi!!!

Skolēnu domes prezidenta vēlēšanas 2008. gadā, centrā pirmais prezidents – Filips Lastovskis

Erudītu konkurss 2002. gadā, no labās Liene Stūrīte, Anda Zepa, Elīna Meženiece

DRUVAS DŪZIS

Katrīna Svilāne,
2014. gada absolvente

Bridža spēle Druvas vidusskolā ienāca kopā ar Normundu Svētiņu. Drīz vien tika iesaistīti arī skolēni. Starp pirmajiem minami Jānis Mauriņš, Edīte Klīdzēja, Inese Vārpiņa, Santa Dēnava, vēlāk Katrīna Svilāne, Elīna Sokolovska, tad Egija Stepiņa, Klāvs Konrāds, Kārlis Ķuzis, Kristaps Krauze u.c.

Pirmais turnīrs datēts 1992.gada 20.-22. novembrī. Tajā brīdī skolai nebija neviena

datora, un turnīra vajadzībām to aizņēmas no «Saldus Labības» ofisa. Santa un Inese šūdināja lielu, krāsainu karogu, kolhoza māksliniece taisīja afišas, skolotājs Andis Ozolnieks darināja balvas. Tolaik naudas bija ļoti maz, bet entuziasma – daudz. Organizēšanā piedalījās daudz brīvprātīgo – sākot ar Normunda ģimeni, un katrs, kam Normunds lūdza palīdzēt.

Turnīrs notiek joprojām – jau 25 gadus! Arvien vairāk dalībnieku – jauniešu vecumā

līdz 25, arī ārzemnieki, visvairāk jau igauņu bridžistu, gaida, piedalās un nosauc Druvas Dūzi par kolosālu pasākumu.

Arī kādai noteiktai daļai Druvas vidusskolas bijušo skolēnu apjēga par bridžu radās skolā, trenējoties pēc stundām Normunda Svētiņa kabinetā. Viņiem bridžs un Druvas Dūzis saistās ne tikai ar prāta treniņu, azartu, bet arī ar lielisku kompāniju, domubiedriem, negulētām naktīm un piedzīvojumiem.

«...vislielākais un vārdos neizsakāmais **PALDIES**, Normund, par pierunāšanu iemācīties spēlēt bridžu! Es ieguvu hobiju uz visu mūžu, daudz draugu un... vīru. Ja Druvas vidusskolā man nebūtu bijusi iespēja mācīties bridžu, tad man nepastāvētu varbūtība 2002.g. nokļūt Harkovā un piedalīties Ukrainas bridža čempionātā, un iepazīties tur ar savu nākamo vīru. Paldies par to!!!»

(no **Edītes Klīdzējas**,
1994. gada absolventes vēstules)

DEJOTPRIEKS

Laine Liepa,
direktora vietniece mācību darbā,
latviešu valodas skolotāja,
tautas deju skolotāja

Ja patīk un gribas dejot – ir jādejo! Jo deju iemāca ne tikai tās spēku, bet arī prasmi cienīt un saprast citus, tā rada nenotveramus un reizē neaizmirstamus mirkļus gan dejotājiem, gan arī viņu skolotājiem.

Kā es kļuvi par deju kolektīva vadītāju? Pavisam vienkārši – liktenis piespēlēja izaicinājumus, kurus mēs varam pieņemt vai nē. 2008. gadā Druvas vidusskolā vairs nebija deju kolektīva, un Inguna Vēja iedrošināja mani uzņemties šo darbu un palīdzēja sameklēt jauniešus, kas vēlas dejot.

Vislielākais izaicinājums un atmiņā paliekošākais notikums bija brauciens uz Polijas festivālu, kurā piedalījās dažādu valstu augstskolu kolektīvi un mēs. Šī bija pirmā reize, kad es sapratu – uz «Puzura» dejotājiem var palauties, jo viņi māk gan izklaidēties visu nakti, gan arī otrā dienā būt visās aktivitātēs un dejot ar tādu pašu atdevi it kā būtu atpūtušies. Bet emocionāli vislielākā vērtība ir redzēt, kā dejotājos mostas patiesa, neviltota mīlestība, cieņa pret deju, savu kolektīvu. Bet tā rodas pēc darba, pēc grūta, atbildīga, mērķtiecīga darba. Jo, tikai darot labi, ar izpratni, var izjust vērtības.

Liene Belova,
2013. gada absolvente

Varu teikt, ka man dejošana «Puzurā» izmainīja visu dzīvi. Vidusskolas laikā patiesi iemīlēju tautas deju, tāpēc nolēmu ar to saistīt savu nākotni, studējot par dejas

Vidusskolas deju kolektīvu «Pats Pirmais», Zandas Mūrnieces vadībā 2000. gadā

un ritmikas skolotāju. Dejojot šajā kolektīvā, guvu spilgtas un piedzīvojumu pilnas emocijas, it īpaši savos pirmajos dziesmu un deju svētkos, kurus piedzīvoju, pateicoties tieši šim kolektīvam un vadītājai Lainei Liepai. «Puzurs» vienmēr būs manā sirdī un dzīvos manās atmiņās!

Vidusskolas dejotāji Silvas Funkas vadībā 2004. gadā

2016. gada «Puzura» kolektīvs ar vadītāju Laini Liepu

Skolotāju deja 2017. gada Zinību dienas pasākumā

Līga Grablovska (Šilke),
2011. gada absolvente

Ļoti skaists un piedzīvojumiem bagāts ir bijis laiks, kas dejots «Puzurā» – jauni draugi, jaunas dejas, jaunas prasmes. Neaizmirstamas palikušas skolotājas Laines pītās bizes – visperfektākās, visstingrākās, kuras sapinot smaids nepazūd pat līdz koncerta beigām! Paldies vadītājam un koncertmeistarēm! Lai «Puzuram» daudz dejotāju, skaisti piedzīvojumi un lieliski panākumi!

Intars Bušinskis,
2016. gada absolvents

«Dejot «Puzurā» man nozīmēja daudz – jaunus draugus, daudzus braucienus un jautras, smieklīgas pilnas balles, bet pats galvenais – es iemācījos baudīt deju! Spilgtākais notikums – deju svētki, kas paliks atmiņā ar neaizmirstamām emocijām, jo tas bija kas jauns un kopā ar savu kolektīvu.»

Ariāna Grīnblate,
2014. gada absolvente

«Puzura» laiks man saistās ar ļoti pozitīvām atmiņām – tas bija laiks, kad bijām gatavi sevi izaicināt un mācīties, un piedzīvot ko jaunu vēl un vēl! Lai kur devāmies un lai ko darījām, mūsu puīši mūs vienmēr uzjautrināja. Man spilgtā atmiņā ir 2013. g.

Dziesmu un Deju svētki un viss garais gatavošanās posms. Mums skatē bija jādejo ļoti grūta deja – «Vilks un kaza» – likās, mēs to nespēsim paveikt. Un vēl copīšu pišana. Bet skolotāja bija sagādājusi katrai pa «frizieri», un uz dejas sākumu bijām gatavas. Nodejojām lieliski! Iekļuvām TOP 10 starp C grupas dejotājiem. Un braucām uz svētkiem!

2011. gada absolventa Normunda Ozola darbs Mākslas dienu izstādē

TŪRISMS

Zigurds Zeps, Sporta skolotājs

Kad pirms trīsdesmit gadiem Druvas vidusskolā satikāties ar Māri Elleri – bija skaidrs – tūrismam būs būt! Iepriekš bijām startējuši katrs savā komandā un mērojušies spēkiem – nu varēja spēkus apvienot. Izrādījās, ka ir daudz skolēnu un skolotāju, kas gatavi skriet pa mežu, siet mezglus, «līst» pa virvē, šķērsot upes, laisties pa nogāzēm un darīt daudz citu traku lietu. Uz tūrisma sacensībām Rudzātos no Druvas vidusskolas brauca četrdesmit cilvēki! Un tā daudzus gadus. Vai kāds vēl atceras Nakts tūrisma sacensības? Tie, kuri piedalījās – noteikti atceras, pietika gan jautrības gan sacensību gara.

Prieks, ka arī šodien Druvas vārds ir atpazīstams sporta tūristu vidū.

Dzintars Irbe, 1999. gada absolvents

Ar sporta tūrismu, liekas, iepazīnos 9.klasē. Vēl tagad atceros kā Alvis Līcis un vēl vairāki entuziasti kādā no skolas pārgājieniem demonstrēja gaisa pārceltuvi, un mani tas ieinteresēja. Māra Ellera disciplinētā trenēšana un Zigurda Zepa padoms daudzu piņķerīgo tūrisma tehnikas elementu atrisināšanā komandas spēja uztrenēt augstā līmenī. Tāpēc vēl joprojām ir vēlme piedalīties sacensībās. Lai gan vidusskolas izlaidums bija 1999. gadā, vēl joprojām startējam zem Druvas vidusskolas vārda. Liels paldies komandas biedriem – Arvim, Ilzei, Inesei un pārējiem Druvas skolas tūristiem!

Man tūrisms ir iemācījis komandas darbu, loģisko domāšanu, cenšanos iegūt pēc iespējas produktīvāku, nekļūdīgu rezultātu.

Dzīvē ir interesanti sanācis – sporta tūrisma pieredzes dēļ esmu iesaistījies klinšu kāpšanas instruktora darbā un klinšu kāpšanas sporta popularizēšanā, kura 3 disciplīnas ir iekļautas 2020. gada olimpiskajās sacensībās. Cerēsim, ka Latvijas sportisti iegūs iespēju piedalīties tajās!

Agnese Jasenoviča (Beļkeviča), 2002. gada absolvente

M.Ellera un Z.Zepa vadītajos treniņos un tūrisma sacensībās gūtā pieredze man bieži jāvusi neapjukt ne tikai mežā, bet arī sadzīviskās ikdienas situācijās. Esmu apguvusi daudz praktisku iemaņu – uzcelt telti, uzskatīt ugunsgrākus, arī azimutu protu noteikt un šādā veidā redzu pielietojumu plakanajam mežglam un pavadonim. Tūrisms man iemācījis pārvarēt grūtības, saņemties un pats galvenais – darboties komandā, palaujoties un cenšoties nepievilt savus komandas biedrus. Šāda pieredze vieno, un daļa manu toreizējo komandas biedru ir mani draugi arī šodien!

Anda Priedīte, 2005. gada absolvente Liene Bergmane, 2002. gada absolvente

Laikam varam sevi saukt par Druvas tūrisma mamutiem – joprojām mūsu komanda (Anda Priedīte (Zepa), Liene Bergmane, Toms Sīpols, Edgars Šteins) vairākas reizes gadā startējam tūrisma sacensībās. Joprojām zem Druvas vidusskolas vārda!

Sākums bija 1997. gadā. Arī gribētāju sākumā bija daudz. Bet tūrisms nav joka lieta. Tas ir gan fiziski, gan morāli smags sporta veids, dažkārt pat ekstrēms – ne katram ir pa spēkam naktī mīnus 3 grādos

Agnese Beļkeviča, Liene Bergmane, Anete Januze, Jānis Znotiņš, Rolands Ķēniņš, Valdis Meikšāns tūrisma trasē

draņķīgos laikapstākļos pieveikt 40km garu distanci pēc kaut kādas mistiskas kartes, kas uzņemta no satelīta!

Ievērojamā cienīga bija sacensības Rudzātos, uz kuriem devāmies vairākas komandas dažādās vecuma grupās, un bija pilns lielais 40–50vietīgais autobuss. Atceramies, kā no Rudzātiem pārvadām kaudzi medaļu, diplomu, kausus, vāzes un šķīvjus, kas tika iegūti gan individuālās, gan komandu sacensībās, un pirmdienas rīta skolas līnija ielga, kamēr tos izdalīja.

To gadu komandās startējuši tādi Andas skolasbiedri kā Toms Sīpols, Gatis Alhimovičs, Linda Rubule, Monta Kirmuža, Aiva Bundzena, Ingūna Savicka, Ainārs Liekniņš, Gatis Zeps, Dairis Beiers, Gatis Bergmanis, Jurgis Šeibaks, Ģirts Vitkovskis, Ieva Vitkovska.

Savukārt ar Lieni komandā – Rolands Ķēniņš, Uldis Kapteinis, Jānis Znotiņš, Valdis

Meikšāns, Agnese Jasenoviča (Beļkeviča), Anete Jagmane (Januze), Līga Krūmiņa (Rubule), Ieva Sīpola, Sanita Ķilķina, Kristaps Spundiņš, Uģis Liperts, Edgars Āboliņš.

Nenoliedzami, ka tūrisma gūtās praktiskās iemaņas noder arī dzīvē – ar pareiziem mežgliem var dārzā bērniem šūpulītīku piesiet, siltumnīcā tomātus. Šajos gados uzkrāta bagātīga pieredze, nostiprināta izturība, ekstremālās situācijās spējam saglabāt mieru un pieslēgt veselo saprātu, nevis ļaujam vaļu emocijām. Kā arī šķiet, ka neviens uzdevums nav neizpildāms.

Paldies treneriem – Mārim Ellerim, kurš mācīja, ka ir svarīga lietu kārtība, disciplīna, savi pienākumi komandā.; Sergejam Beļkevičam – par fizisko un psiholoģisko sagatavotību; Zigurdam Zepam – par patstāvības un uzņēmības attīstīšanu.

Viss, kas mūs nenogalina, padara mūs stiprākus!

Skolnieču basketbola komanda ar kapteini Sandru Bērziņu centrā

Skolas Jaunsargi Aivara Tērauda vadībā

Skolotāju basketbola komanda deviņdesmito gadu sākumā no kreisās Gunta Barbāne, Daira Nātiņa, Dzintra Januze, Līara Beļkeviča, Antra Šuba, Zenta Sileviča, Antra Dukāne

Skolas pirmā lakrosa komanda, augšā no kreisās Jurgis Pučka, Raitis Liepa, Gatis Zeps, apakšā no kreisās Dāvis Bērziņš, Lauris Valdajevs, Ritvars Tiško, Dina Baha vadībā

LIELGĀJIENS

Liāra Beļkeviča,
angļuvalodas skolotāja

Ideja par kaut ko ekstrēmu brieda Sergeja Beļkeviča galvā vairākus gadus. Viesojoties Dānijas vidusskolās, noskatījām ideju par Izdzīvošanas skolu, kura tiek organizēta katru gadu nedēļas garumā. Ja jau dāņi var izdzīvot veselu nedēļu, vai tad Druvas skolēni švakāki – kā būtu ar 2 dienu pārgājienu visai skolai, nakšņošanu teltīs, ēst gatavošanu uz ugunsкура? Pie tam mums jau bija pieredze ar tūrisma un jaunsargu pasākumiem!

2011. gada rudens bija vispiemērotākais laiks šim pasākumam. Visi bija noguruši no novada politiskajām ķildām, sāncensības un kontrolēm. Gribējās kaut ko pa īstam! Arī skolotāju un darbinieku kolektīvs bija gatavs iesaistīties. Tobrīd skolā strādāja Mārtiņš Bergmanis, kurš kopā ar skolēnu komandu bija gatavs kalnus gāzt! Skolas medmāsa Viorika apsolīja rūpēties par katru no mums. Tik daudz atbalstītāju, bet arī kolektīva liela uzdrīkstēšanās un atbildība!

13. septembra rītā tika dots pirmais starts. Galamērķis – viesu nams «Zvejnieki». Pa ceļam atpūtas saliņas un kontrolpunkti ar uzdevumiem. 25 km – tāds kilometru daudzums vidusskolas klasēm. Atbilstoši vecumposmam distance saīsināta, līdz paliek pirmklasnieku norma – 5km, ko mazie dziedādami un smiedami pieveic. Bet viņus jau arī pavada vecāku kolonna, nesdami

pārtiku un ūdeni. Patiesībā 1.-5.kl. skolēni piedalās tikai pirmās dienas gājienā, un pašā vakarā tiek vesti mājās. Piektklasnieki to uzskata par lielāko netaisnību, jo palikušajiem – nakts priekšnesumi, diskotēka un nākamās dienas sporta spēles vēl tikai priekšā.

Vēsture klusē par to, cik varoņdarbu tiek veikts šajās divās dienās – pārvarot piekumsu, paciešot karstumu, lietu un noberztas kājas. Nevieni arī nav skaitījis, cik joku, sarunu, asaru un smieklų ir bijis. Un kur tad vēl (ne)atklātie blēņu darbi!!!

Katru gadu ne viens vien sola nākamgad tādās mocībās nepiedalīties, bet aptaujā par gada labāko pasākumu – 1. vieta atkal Lielgājienam! Tā jau astoņus gadus!

Dāvids Dāvis Gailītis,
2016. gada absolvents

Lielgājiens - pasākums, kurā satiekas «es nevaru» ar «tas bija viegli». Man Lielgājiens ir kā sacensības, kurās Tu un tava komanda ir iekļuvusi finālā, un jums pretī stājas tieši tāda pati komanda, tieši tikpat gara, tieši tikpat spēcīga un tieši tikpat gudra. Rodas tāda sajūta, ka pretinieks esi Tu pats. Lielgājienā Tu pārbaudi gan sevi, gan savu komandu – savu klasi.

Lielgājiens ir pasākums, kuru nevar un negribas aizmirst. Lielgājiens – lielpārbau-dījums!

2015. gada Lielgājiens, 12. klase finiša taisnē «Zvejniekos»

2014. gada Lielgājiens uz «Juku dzirnavām»

Ienākot skolā, pirmais «Labrīt!» skolas dežurantei. Un pretī skan priecīgs Dainas Kreitas vai Anitas Salmiņas sveiciens. Tie ļaudis, kas skolā arī vakaros strādā, sasveicinās ar vakara dežuranti Guntu Grīnbergu. Viņu pārziņā arī skolēnu garderobes un klašu atslēgas. Ja pazudusi kāda manta, atkal uz «Būdiņu» pie dežurantes. Ja kādai mammai bažas, vai bērns iekāps pareizajā autobusā, vai arī kāds mazais skolnieciņš ilgi gaida mammu pakaļ atbraucam, atkal dežurante palīdz nokārtot, sagaidīt, atgādina. Ja foajē sēž kāds bēdīgs cilvēkbērns, ne Anita, ne Daina garām nepaies – apjautāsies, kas vainas, parunās. Daina skolā strādā jau 20 gadu. Cik daudzus pirmklasniekus jau redzējusi lielus izaugam, un tāpēc ar nepacietību gaida salidojumu!

Pateicamies par atbalstu un sadarbību!

Šajā laikā mums ļoti palīdz skolas vecāki, kuri aktīvi iesaistās klašu un skolas aktivitātēs. Prieks, ka daudzi no vecākiem ir mūsu skolas absolventi. Paldies par jūsu ieinteresētību un atbalstu!

Ikdienā un skolas attīstībā mums ļoti palīdz nesavtīgs atbalsts no mūsu regulārajiem «zelta» sponsoriem un sadarbības partneriem.

«EIServiss» (A.Ceimers), «Norplast», «LibraPlast» (I.Liepa, M.Meija), «Saldus Ceļinieks» (G.Karols), Canelle Bakery (I.Skrebelis), «AGB Serviss» (Guna un Aivars Bundzeni), «Draugiem Group» (J.Palkavnieks), «Hot Cafe» (DJ Ziggy), «Druvas saldējums», Swedbank Saldus filiāle, «Certa» (J.Rubulis), «Saldus Druva» (M.Spundiņa), «Alex Sound&Light» (A.Dovgeļs), «Naktsvārdi» (E.Vīndedzis), viesu nams «Zvejnieki», viesu nams «Kaplūži» (D.Dāvidsone), atpūtas bāze «Juku dzirnavas», «Fonds» (Ģ.Rīters), grāmatnīca «Dainas» (D.Ose), «Jāņa Rozes grāmatnīca» (A.Sipko), «IT Tehnika» (R.Rolavs), «Saldus Zeme», Gulbe&Rīķis, A.Andersone, A.Kronbergs, J.Pilenieks, L.Rinmanis, L.Šaule, J.Gruzis, D.Egle, K.Kļaviņš, G.Valdmanis.

Loterijā un jubilejā atbalsta:

«Saldus Maiznieks» (R.Blumbers), «Stikla pērliņu spēle» (A.Vanadziņš), Festivāls «Saldus Saule» (A.Akermanis), «Stādaudzētava Blīdene» (S.Dzene), «Latvijas šķirnes sēklas» (E.Bambāns, U.Dronka), «Saldus pārtikas kombināts» (L.Grīle), Z/S «Cīrulīši» (A.Asars), «A9 Kumode» (G.Kraus), strausu ferma «Nornieki», «Laimīgie putni» I.Pīlēģe.

Redaktore: L.Beļkeviča, maketētājs: G.Valdmanis

Jau 30 gadus mazas un lielas kājas ir skraidījušas ap skolu un ir pienācis laiks šīs takas atjaunot!

Palīdzi nobruģēt ceļu ap skolu!

Ziedo sākot ar 1 EUR un uzraksti savu vārdu uz bruģakmeņa!

Pirmais ziedojums jau veikts «Saldus Ceļinieks» (G.Karolis) ziedoja ap 60 m bruģa un kravu šķembu.

Ziedot iespējams:

- › skolā pie dežurantes;
- › uz zemāk norādīto kontu;
- › salidojuma laikā.

Drošas dzīves vides attīstības biedrība «Oāze»; Reģistrācijas numurs: 40008112278
Skolas iela 2, Saldus pag., Saldus nov., LV-3862; Banka: AS «Citadele banka» Kods: PARXLV2X;
Konta Nr.: LV71PARX0012903020001; Mērķis: Laukuma bruģošana